

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: cik daudz iepriekšējo lidojumu ar plānotajā reisā izmantojamu lidmašīnu ir būtiski saistībā ar ārkārtēju apstākli? Vai attiecībā uz ārkārtēju apstākļu ņemšanu vērā iepriekšējos lidojumos pastāv ierobežojums laikā? Ja pastāv, kā tas ir jāaprēķina?
3. Ja ārkārtējie apstākļi, kas radušies iepriekšējos lidojumos, ir būtiski arī attiecībā uz vēlāku lidojumu: vai iespējamie pasākumi, kas apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir jāveic saskaņā ar regulas 5. panta 3. punktu, attiecas tikai uz ārkārtējā apstākļa novēršanu vai tomēr arī uz izvairīšanos no ilgas kavēšanās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, OV L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. februārī iesniedza *Arbeidshof te Brussel* (Beļģija) — *Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers/Selver Saciri u.c.*

(Lieta C-79/13)

(2013/C 114/40)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidshof te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers*

Atbildētāji: *Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri* (ko pārstāv *Selver Saciri un Danijela Dordevic*), *Sanela Saciri* (ko pārstāv *Selver Saciri un Danijela Dordevic*), *Denis Saciri* (ko pārstāv *Selver Saciri un Danijela Dordevic*), *Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai dalībvalsts, ja tā izvēlas nodrošināt uzņemšanas materiālos nosacījumus atbilstoši Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai ⁽¹⁾, 13. panta 5. punktam finansiāla pabalsta formā, turklāt ir atbildīga arī par to, ka patvēruma meklētājam jebkādā formā tiek nodrošināti šīs direktīvas 13. panta 1. un 2. punktā un 14. panta 1., 3., 5. un 8. punktā paredzētie obligātie aizsardzības standarti?

2. Vai Direktīvas 2003/9 13. panta 5. punktā paredzētais finansiālais pabalsts no patvēruma un uzņemšanas pieteikuma brīža ir jānodrošina no šīs direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētā termiņa beigām vai no cita brīža? Vai finansiālajam pabalstam ir jābūt tik lielam, ka tas ļauj patvēruma meklētājam, ja dalībvalsts vai tās norādīta iestāde nenodrošina uzņemšanas materiālos nosacījumus, rūpēties par savu apmešanos katrā ziņā pašam, vajadzības gadījumā — viesnīcā, līdz brīdim, kad viņam tiek piedāvāts pastāvīga izmitināšana vai viņš pats sev var nodrošināt apmešanās vietu uz ilgāku laika posmu?
3. Vai ar Direktīvu 2003/9 ir saderīgs, ja dalībvalsts nodrošina materiālo uzņemšanu tikai, ciktāl šo uzturēšanos var nodrošināt valsts radītas uzņemšanas struktūras, un patvēruma meklētāji, kas tajās neatrod vietu, tiek nosūtīti tālāk sociālās palīdzības, kas pienākas visiem šīs valsts iedzīvotājiem, saņemšanai, bet nepastāv vajadzīgās tiesību normas un struktūras, kas sniegtu iespēju pašas valsts neradītām iestādēm isā termiņā nodrošināt cilvēka cienīgu uzņemšanu?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2003/9 (OV L 31, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 15. februārī — Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-81/13)

(2013/C 114/41)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — *C. Murrell*, pārstāvis, *A. Dashwood QC*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes Lēmumu 2012/776/ES par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, kura nodibināta ar Nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas noteikumu pieņemšanu ⁽¹⁾;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

uz nepareizu juridisku pamatu, kā rezultātā netika atzītas Apvienotās Karalistes tiesības saskaņā ar 21. protokolu.

Pamati un galvenie argumenti

1. Ar prasību, kas celta saskaņā ar LESD 263. pantu, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atbilstoši LESD 264. pantam lūdz atcelt Padomes Lēmumu 2012/776/ES par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, kura nodibināta ar Nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas noteikumu pieņemšanu.

8. Sava apgalvojuma pamatojumam Apvienotā Karaliste balstās uz skaidri formulēto LESD 48. pantu un 79. panta 2. punkta b) apakšpunktu, interpretējot tos Līguma kontekstā, un ņemot vērā judikatūru. Tāpat tā balstās uz to, ka Padomes Lēmums 2012/776/ES ir gandrīz identisks deviņiem Padomes lēmumiem, kas tika pieņemti saskaņā ar pārējiem Asociācijas nolīgumiem, pamatojoties uz 79. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

2. Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu:

(¹) OV L 340, 19. lpp.

i) atcelt Lēmumu;

ii) piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

3. LESD 48. pants ir Lēmumā norādītais materiālais juridiskais pamats.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. februārī iesniedza Arbetsdomstolen (Zviedrija) — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet/Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Lieta C-83/13)

(2013/C 114/42)

Tiesvedības valoda — zviedru

4. Ierosinātais Asociācijas padomes Lēmums, kas pievienots Padomes lēmumam, atceltu un aizstātu Asociācijas padomes Lēmumu Nr. 3/80 par Eiropas Kopienas dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu Turcijas darba ņēmējiem un viņu ģimenes locekļiem.

Iesniedzējtiesa

Arbetsdomstolen

5. Apvienotā Karaliste uzskata, ka LESD 48. pants nevar būt pasākuma, kuram būtu jārada šādas sekas, materiālais juridiskais pamats. Tā ir tiesību norma, kas ir izveidota, lai atvieglotu dalībvalsts pilsoņu pārvietošanās brīvību iekšējā tirgū. Pareizais juridiskais pamats ir LESD 79. panta 2. punkta b) apakšpunkts. Tas piešķir kompetenci pasākumu pieņemšanā attiecībā uz “to trešo valstu pilsoņu tiesību noteikšanu, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī, ietverot nosacījumus, kas attiecas uz pārvietošanās un uzturēšanās brīvību citās dalībvalstīs”. Padomes lēmums ir tieši šāds pasākums.

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Atbildētāji: Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

6. LESD 79. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir ietverts LESD 3. nodaļas V sadaļā. Atbilstoši Līgumiem pievienotajam 21. protokolam, saskaņā ar V sadaļu pieņemtie pasākumi nav piemērojami attiecībā uz Apvienoto Karalisti (vai Īriju), ja vien tā nepaziņo savu vēlmi “tajos piedalīties”. Ar savu kļūdaino LESD 48. panta izvēli tā vietā, lai izvēlētos LESD 79. panta 2. punkta b) apakšpunktu kā Lēmuma materiālo juridisko pamatu, Padome atteicās atzīt Apvienotās Karalistes tiesības nepiedalīties Lēmuma pieņemšanā un nebūt ar to saistītai.

Prejudiciālais jautājums

Vai EEZ līguma noteikumi par pakalpojumu sniegšanas brīvību jūras transporta pakalpojumu jomā — kuriem ir ekvivalenti noteikumi EK līgumā — ir piemērojami sabiedrībai, kuras galvenais birojs ir EBTA valstī, saistībā ar tās darbību sniedzot transporta pakalpojumus EK dalībvalstij vai EBTA valstij, izmantojot kuģi, kurš ir reģistrēts citā valstī, kura ir ārpus EK/EEZ, un kurš kuģo ar tās karogu?

7. Tādējādi Padomes Lēmuma 2012/776/ES atcelšana tiek lūgta, pamatojoties uz to, ka tas ticis pieņemts, balstoties